

Sygn. akt II Cz 172/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 4 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: S. S.O. Henryk Haak

Sędziowie: S.S.O. Marian Raszewski – spr.

S.S.O. Wojciech Vogt

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. P. (1)

z udziałem T. P.

o pozbawienie władzy rodzicielskiej

w przedmiocie zażalenia T. P.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 2 lutego 2016 r., sygn. akt III Nsm 815/15

postanawia:

1. **oddalić zażalenie,**

2. **zasądzić od uczestnika postępowania T. P. na rzecz wnioskodawczyni M. P. (1) kwotę 60 złotych (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym.**

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Henryk Haak S.S.O. Wojciech Vogt

Sygn. akt II Cz 172/16

UZASADNIENIE

W punkcie 2 postanowienia z dnia 2 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu rozstrzygnął o kosztach postępowania o pozbawienie władzy rodzicielskiej znosząc je wzajemnie między wnioskodawczynią i uczestnikiem postępowania.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż podstawą rozstrzygnięcia jest art. 520 § 1 k.p.c., gdyż w jego ocenie nie było podstaw do przyjęcia sprzeczności interesów między wnioskodawczynią a uczestnikiem postępowania. Sąd I instancji rozważył również argumentację uczestnika postępowania, który domagał się przyznania kosztów postępowania powołując się na zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy. W ocenie Sądu Rejonowego nie ma ku temu przesłanek gdyż dla oceny tej sytuacji procesowej nie jest wystarczające samo przypuszczenie pełnomocnika

uczestnika postępowania, że z uwagi na treść opinii RODK, gdyby w niniejszej sprawie nie doszło do cofnięcia wniosku, to zostałyby on z pewnością oddalony.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożył uczestnik postępowania zaskarżając punkt 2 tego postanowienia i domagając się jego zmiany przez zasądzenie od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika postępowania kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono naruszenie art. 520 § 3 k.p.c. przez jego niezastosowanie.

W uzasadnieniu wskazano, że w niniejszej sprawie interesy stron były sprzeczne, gdyż uczestnik postępowania w toku całego postępowania kwestionował zasadność wniosku o pozbawienie go władzy rodzicielskiej.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawczyni wniosła o jego oddalenie i przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni, domagała się pozbawienia uczestnika postępowania władzy rodzicielskiej nad wspólnym małoletnim dzieckiem stron M. P. (2). Oczywistym jest, iż sprawy tego rodzaju rozpoznawane są w trybie postępowania nieprocesowego. Z tej też przyczyny co do zasady również rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zapada w oparciu o szczególne przepisy przewidziane w księdze drugiej Kodeksu postępowania cywilnego. Dopiero w razie braku przepisów szczególnych zawartych w tej części ustawy na podstawie art. 13 § 2 k.p.c. mają odpowiednie zastosowanie przepisy o procesie.

Analizując zarzuty podniesione w zażaleniu wskazać należy, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem doktryny i judykatury w art. 512 k.p.c. nie zostały unormowane procesowe i materialnoprawne skutki cofnięcia wniosku, z tej też przyczyny w razie cofnięcia wniosku odpowiednie zastosowanie ma art. 203 § 2 – 4 k.p.c. (por. np. Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. Erycińskiego, wyd. LexisNexis 2006 r. str. 40,

E. Warzocha Cofnięcie powództwa oraz wniosku wszczynającego postępowanie nieprocesowe Wyd. Prawnicze Warszawa 1977, str. 77 – 78, uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z 29 sierpnia 2001 r. sygn. akt IV CKN 1153/00, publ. LEX

nr 52699). Z tego względu nie sposób przyznać słuszności stanowisku, iż podstawą rozstrzygnięcia o kosztach w niniejszej sprawie jest art. 520 § 1 k.p.c., czy też jak wskazuje skarżący art. 520 § 3 k.p.c.

Podkreślić należy, że przepis art. 203 § 2 k.p.c. nie przewiduje uznaniowości Sądu w przedmiocie orzeczenia o zwrocie kosztów a osobę cofającą wniosek, co do zasady, traktuje się jak stronę przegrywającą sprawę. Nadmienić przy tym jednak trzeba,

że z niekwestionowanego przez strony materiału dowodowego niniejszej sprawy wynika jasno, że przyczyną cofnięcia wniosku w niniejszej sprawie było porozumienie osiągnięte przez rodziców małoletniej w toku badania w RODK. W konsekwencji nie sposób przyjąć aby w niniejszej sprawie uczestnik postępowania nie dał podstaw do wystąpienia z wnioskiem wszczynającym niniejszą sprawę.

Mając na uwadze powyższe okoliczności w ocenie Sądu Okręgowego słusznym było rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego, w którym z uwagi na zgodne stanowisko stron w zakresie przedmiotu niniejszej sprawy koszty postępowania zostały wzajemnie zniesione, tym bardziej, że ich zakres był porównywalny po każdej ze stron albowiem, po obu stronach ustanowieni zostali profesjonalni pełnomocnicy.

W tych okolicznościach jak zasadnie wskazał Sąd Rejonowy zasadnym było wzajemne zniesienie między stronami kosztów postępowania. Podstawę tego orzeczenia stanowi jednak art. 512 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., art. 203

§ 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Podkreślenia przy tym wymaga, że w judykaturze bezsporne jest stanowisko, że przy rozpoznaniu wniosku, złożonego w trybie art. 203 § 3 k.p.c. o przyznanie kosztów procesu, nie jest wyłączone zastosowanie przez sąd art. 100 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe rozważania zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. należało orzec jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w zw. z § 1 ust. 1 pkt 4 i § 13 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) – punkt 2 sentencji.

S.S.O. Marian Raszewski S.S.O. Henryk Haak S.S.O. Wojciech Vogt